

»Det er da vor Mening, at i de overmaade vanskelige Tider, dansk Eksport gaar i Møde, hvor Markedsforholdene rundt om i Verden maa gøres til Genstand for de omhyggeligste Studier, bør *Forberedelsen til Traktatforhandlingerne* indtræde i et helt nyt Stadium, i en helt ny Æra. Med de forældede Former og Metoder maa der lige saa godt først som sidst afgørende brydes — vi maa begynde med at varetage vore erhvervspolitiske Opgaver overfor Udlandet, *ganske som dette gør*. Den gamle Model for Traktater af 1860 maa ogsaa hos os paa Loftet — de nye Former og Maader maa tilegnes og indøves. Det vil blive skæbnesvangert for Danmarks økonomiske Fremtid nu at lade sig friste ind paa en hel Serie Handelstraktater, hvor vi gladelig overlader alle Kortene i Spillet til Modparten og selv enfoldig glæder os over Mestbegunstigelsen — paa Papiret!

Hertil ønsker i hvert Fald det konservative Folkeparti ikke længere at være med.«

Udenrigsministeren imødegik ved 2. Beh. Mindretallets Bemærkninger. Han gjorde her først opmærksom paa, at Overenskomsten sikrer den danske Skibsart Nationalbehandling, og udtalte overfor de Indvendinger, Mindretallet havde fremsat med Hensyn til den toldmæssige Mestbegunstigelse, at Mindretallet synes vi højeste Grad at undervurdere Betydningen af Mestbegunstigelsesklausulen og ikke at have forstaaet, at for Eksporten i Almindelighed, hvad enten det er Landbrugseksport eller Industrieksport, er den første og afgørende Betingelse den, at denne Eksport stilles paa lige Fod med konkurrerende Landes Eksport. At dette ogsaa er de danske Erhvervs Synspunkt, fremgaar ikke blot af de Henvendelser, vi faar mellem Aar og Dag fra Firmaer, som beklager sig over, at vi i et eller andet Land ikke har opnaaet traktatmæssig Mestbegunstigelse, men ogsaa af de Erklæringer, der foreligger fra Erhvervene under det nøje Samarbejde med disse, der gaar forud for en Traktats Afslutning. Derfor har Mestbegunstigelsesklausulen været og er stadig Hovedhjørnesteinen ikke blot i praktisk talt alle vore Handelsoverenskomster, men i et Utal af moderne Handelsoverenskomster, ogsaa afsluttede af de Lande, der hylder Tarifraktatsystemet. Af ca. 300 efter Verdenskrigen afsluttede Handelstraktater er saaledes omtrent 75 pCt. rene Mestbegunstigelsesaftaler og kun 25 pCt. Tarifaftaler. At Mestbegunstigelse paa den anden Side i Regelen er tilstrækkelig, naar Eksportens naturlige Forudsætninger i øvrigt er til Stede, synes ogsaa Mindretallet at erkende, idet det anfører, at vi forud for Traktatforhandlingerne først og fremmest maa skaffe os Klarhed over, hvor Konkurrencefaren for danske Eksportprodukter kan dukke